

Valgkreds foregaar et meget stort Arbejde i Retning af at opdyrke Heden, og det har til Forudsætning en meget betydelig Tilførsel af Mergel. De 2 Bevillinger, der er Tale om her ved 3die Behandling, ere Ændringsforslaget Nr. 51, som angaar 30,000 Kr. til Lettelse af Mergeltransport, og Ændringsforslaget Nr. 182, der drejer sig om et Tilskud til Mergelforeningerne til Afdrag og Forrentning af deres Laan. Denne sidste Bevilling er ny. Det var i Fjor første Gang en Bevilling af den Art blev vedtagen her i Tinget. Da dannede der sig nemlig i min Egn en Mergelforening, der fik det historiske Navn „Grathe Hede“, og som omfattede 3—4 Sogne med meget udstrakte Arealer, overvejende ret god Jord. Denne Forening anlægger nu en Mergelbane og har faaet et Tilskud til Forrentning af de Laan, Foreningen maa optage. Der blev i Fjor bevilget 4,000 Kr.; jeg tror, det var til i alt 5 Mergelforeninger. Da der nu i Aar har meldt sig 3 nye Foreninger af samme Art, er Tilskuddet til Forrentning af Laan forøget med 1,500 Kr. Jeg har Lejlighed til at følge dette store Arbejde paa nært Hold, og det er en Fornøjelse at se, med hvilken Iver og Dygtighed Hedeboerne fremme denne Sag, og hvilken Opmuntring den lille Støtte, som Staten yder, er for dem. De vente med Rette store Frugter af deres Arbejde, og det kan allerede kendes efter de faa Aars Forløb, at disse Bevillinger ere overordentlig godt anvendte. Jeg takker paa Hedeboernes Vegne i min Kreds for de forøgede Bevillinger og anbefaler Ændringsforslagene til Vedtagelse.

Emil Petersen: Ogsaa jeg vil tillade mig at takke den højtærede Minister og Finansudvalget for Bevillingen paa 600 Kr. til to Pælefyr ved Indsejlingen til Ulfishaleløbet. Fiskernes Andragende har haft en lang og trang Vej gennem Rigsdagen. Endelig er det nu lykkedes at faa et Resultat. De have ikke faaet det for ingenting, thi de paagældende Fiskeriforeninger have maattet gaa ind paa at paatage sig at passe disse Fyr gratis. Det har jeg ikke noget imod, jeg finder, at det er en meget fornuftig og økonomisk Ordning, og jeg vil haabe, at det, som her har fundet Sted, maa blive fulgt flere andre Steder, hvor

der er Trang til lignende Foranstaltninger, at det altsaa maa blive fordret ogsaa andre Steder, at de paagældende, som nyde godt af saadan en Bevilling fra Statens Side, selv skulle yde noget for at faa deres Ønsker fremmede. Med disse Bemærkninger skal jeg takke for denne Bevilling.

Jacob Christensen: Jeg er desværre ikke saa heldig stillet som den ærede sidste Taler (Emil Petersen) at kunne bringe den højtærede Minister en Tak. Jeg finder i hvert Fald ikke Anledning til at bringe den højtærede Minister nogen Tak for den Stilling, han har indtaget til de to Mindretalsforslag, som mit Partis Ordfører allerede har omtalt. Som det vil erindres, omtalte jeg baade ved Finanslovens første og anden Behandling Spørgsmaalet om Statsskovenes Drift, og jeg kan derfor henholde mig til mine Udtalelser ved denne Lejlighed og skal ikke trætte det høje Ting med yderligere at omtale dette Spørgsmaal. Kun skal jeg anføre, at de Udtalelser, jeg fremkom med navnlig ved Finanslovens anden Behandling, gik væsentligst ud paa at øve Kritik over Statsskovenes Drift af Grankulturen. Mit Partis Ordfører har nu ved at citere Udtalelser af Overklitfoged Jespersen godtgjort, at man med lige saa stor Føje kan rette sine Angreb mod den Maade, hvorpaa Driften af Bøgekulturen foregaar i Statsskovene.

Den højtærede Landbrugsminister, der syntes at være mere indigneret, end jeg synes, der er Anledning til, over den Maade, hvorpaa Mindretallet i Finansudvalget har taget Sagen, udtalte blandt andet, at han havde været betænkt paa at nedsætte en Kommission til at tage dette Spørgsmaal under Overvejelse. Han udtalte endvidere, at disse Overvejelser burde komme inde fra, altsaa inde fra Administrationen, fra Ministeriet, og deri har den højtærede Minister selvfølgelig Ret. Men det er dog ganske mærkeligt, at man ikke paa et langt tidligere Tidspunkt har haft sin Opsæksomhed henvendt paa dette Forhold. Paa de aarlige Finanslove vil man dog ellers straks kunne se, at det Udbytte, Statsskovene give, kun er en meget ringe Forrentning af den Kapital, der